

Medieșan, sibian sau arpașean?

Puțini oameni se pot mândri cu o afacere de succes și cu mult timp petrecut alături de familiile lor. Și mai puțini sunt cei care au reușit să-și stabilească ordinea priorităților în viață și să-și îndeplinească totodată un vis aparent irealizabil al copilăriei. Martin Mueller se numără printre aceștia. Cândva visa să ducă o viață în mijlocul naturii, să consume numai produse naturale, să aibă așadar un trai sănătos alături de familia sa. Și visul s-a adevărit. Dragostea pentru natură a existat dintotdeauna în sufletul lui Martin, însă ea își are rădăcinile înfipte adânc în timpul copilăriei petrecute în Mediaș. Acolo a învățat primele lecții despre mediul înconjurător și chiar a ajuns campion național la orientare turistică: „Era cea mai mare plăcere a unui copil din Mediaș, să fii în mijlocul pădurii. Plăcerea era și mai mare când concuram și îi băteam pe cei din Sibiu”.

Dacă anii copilăriei și i-a petrecut în Mediaș, primul an al Facultății de Mecanică și Informatică l-a urmat în Cluj apoi, după 21 de ani petrecuți în România, familia de origine sașă a lui Martin a decis să se mute în Germania. Schimbarea... de nedescris! „Nu mi-a fost greu să locuiesc acolo pentru că aveam un mare avantaj: cunoșteam

limba. Dar am plecat dintr-o societate comunistă a lipsurilor și am ajuns într-o societate de consum. Acolo ceream o pastă de dinți la supermarket și mi se ofereau cinci sortimente dintre care trebuia să aleg. Mi-au luat cam nouă luni să mă obișnuiesc” afirmă Martin.

Nu a putut sta pentru mult timp departe de România pentru că în 1998 s-a întors. De data aceasta ca investitor și a pus bazele la ceea ce astăzi poartă cu mândrie sigla Sobis: „Era un boom informațional. Foarte mulți informaticieni își căutau de lucru. Am dat un anuni că angajez cinci oameni și au venit la interviuri 43 din care a trebuit să aleg 10. Atunci nici nu m-am gândit că voi lucra vreo dată pentru România, ci doar pentru export, pentru Germania”.

Totuși lipsea ceva. Visul copilăriei de pe malul Târnavei, din timpul partidelor de pescuit, aștepta încă să fie îndeplinit. Însă nu pentru mult timp! Impresionat cu un asociat, Martin a cumpărat o moară în Arpașu de Sus și astfel a alături de oamenii din zonă despre păstrăvăria Albota, aflată în acel moment într-o stare deplorabilă. Și cum un Mueller (morar) nu poate sta departe de moara sa, Martin s-a hotărât să investească în Albota și chiar și-a mutat locuința definitiv la Arpașu de Sus.

Martin Mueller

Pragmatism german și improvizație românească

Cândva de-a lungul vieții, într-unul dintre momentele total nesemnificative ale acesteia, la micul dejun, la volan în trafic sau poate la coadă la bancă, fiecare persoană are o alegere de făcut: să-și stabilească prioritățile. Conștient sau inconștient, însă de cele mai multe ori permanent, alegerea face diferența dintre un om fericit și împlinit și unul căruia i-a scăpat printre degete esența vieții. Mă bucur de fiecare dată când cunosc oameni ca Martin Mueller, manager al unei companii de software, al complexului Albota și acum al unui restaurant recent deschis în Sibiu. El îmi dovedește că între succes, prosperitate și lipsa timpului liber nu stă deloc un semn de egalitate. El este dovada vie că, dacă știi să-ți stabilești prioritățile, dacă ai încredere în oameni și înveți să delegi responsabilități, ai o șansă la fericire, la timp de calitate petrecut alături de familia ta.

Martin nu se ocupă direct de nimic

Probabil cu toții vă întrebați câte ore pe zi petrece la birou Martin. Să vă aduc aminte că vorbim de managerul unei firme de software, al complexului turistic Albota și al unui restaurant recent deschis în luna decembrie. Vă spun eu: mult mai puțin decât mine și cu asta am spus totul! De ce? Pentru că a învățat din timp să aibă încredere în oameni și să-și delege sarcinile: „Martin Mueller nu se ocupă direct de nimic. De niciuna dintre afacerile mele. Pentru fiecare există un manager”, ne mărturisește Martin zâmbind. Suprînzor, nu? Am ales oameni în funcție de performanță și am încredere că ei își fac treaba. Se vede imediat când un lucru este făcut sau nu. Unii manageri din România cred că dacă lipsește o zi de la birou se dărâmă afacerea. Eu vin doar luni, miercuri și vineri și uite! Nu se dărâmă! De la angajații nu am nevoie de scuze și de explicații de jumătate de oră.

În locul acelei jumătăți de ore pierdute prefer să se rezolve situația. Bineînțeles toți fac greșeli și asta să accept greșelile oamenilor mei. Cu o singură excepție: în ce nu se repetet! Am învățat și să fac critică însă numai selectiv și constructiv. Românii atunci când sunt criticați se intrinsecă: Ce are oare seful cu mine? Tot din declarațiile lui Martin am aflat care sunt atribuțiile ce nu trebuie să lipsească niciunui entrepreneur: vizuiness, perseverență și pragmatismul. „În România, trebuie să știi să te descurci, să te adaptezi fiecărei situații pentru că legile nu sunt întotdeauna în favoarea ta. Trebuie să înveți astfel să citești și să interpretezi aceste reguli neclare. Am învățat să mă adaptez cadrului legislației din România”, iar rezultatele au apărut, ne-a spus Martin. Cum se îmbină însă spiritul organizatoric și strictețea germană a unui manager cu obișnuința de a nu duce lucrurile la capăt a angajaților? Destul de bine, ne lămurim el pentru că românii au alte calități importante pentru un business... Improvizatia și ingeniozitatea, bine structurate însă, dau rezultate extraordinare”.

Software-ul și agricultura

Ce legătură are software-ul cu agroturismul? Multe, aflăm de la Martin, pentru că ambele se ocupă cu procesarea informației deținute. „Sunt de profesie

informatician. În software nu lucrez cu nimic palpabil, pe când în servicii și agricultură poți vedea clar produsul”. Și dacă tot vorbim mai devreme de vizitarea unui manager, cred că sunteți foarte curioși să aflați care este cea a lui Martin. Profesional nu vreau decât să duc mai departe ceea ce am început. Personal însă, am avut un vis. Să locuiesc într-un mediu nepoluat, să știu de unde provine ceea ce beau și mâncam. Nimeni nu este mai frumos pentru mine decât creșterea Arpașeștilor sau o plimbare prin pădure”. Albota este doar începutul unui frumos proiect de agroturism pe care Martin l-a gândit de mult. A vrut să construiască un lanț ecologic în care fiecare verigă să fie producție proprie, bineînțeles ecologică, și a reușit.

Un Mueller (morar) și moara sa

Cândva de-a lungul carierei sale, Martin a ales familia și nu o viață petrecută la birou. Sunt sigură că acum, la ce 51 de ani ai săi, nu regretă alegerea făcută. „Priveste altfel lucrurile după ce ți se naște primul copil. Ai o satisfacție deosebită când te întorci acasă și vezi că două copile te așteaptă să te joci cu ele; să mergi la câine... Am vrut să stau departe de trafic, de aglomerație și nu, nu-mi lipsește deloc magazinele mari din oraș”, ne spune Martin zâmbind. Alături de soția Elena și cele două fiice, una de doi ani și jumătate de nouă luni, Martin și-a găsit liniștea în mijlocul pădurii, locul preferat încă din copilărie. Arpașu l-a adoptat, iar Martin s-a implicat. Anul trecut a candidat chiar pentru funcția de primar, însă a fost învins în cel de-al doilea tur. „A fost o întâmplare nefastă, dar norocoasă cred. Am rămas totuși președintele comisiei. Ce am vrut eu să schimb era mentalitatea oamenilor. Am o experiență în cum să accesez anumite fonduri, cum să mă folosesc de ele în folosul comunei, asta pentru că am făcut-o deja în cazul Albotei. Aici în Arpașu, unele lucruri sunt exact așa cum erau acum 10 ani. Am vrut să existe mai multă deschidere, dar acum știu că e mai bine așa”.

Text: Mihaela Georgescu
www.gmk.ro 31